

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Zorou Šmolkovou ve věci

žalobkyně: P.H.

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 1292/25, 150 00 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 21. 5. 2019, ve věci invalidního důchodu

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou doručenou zdejšímu soudu dne 15. 7. 2019 se žalobkyně domáhala zrušení rozhodnutí žalované ze dne 21. 5. 2019, č. j. X (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým byly zamítnuty námitky žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí žalované ze dne 8. 2. 2019, č. j. R-8.2.2019 – 422/X (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), kterým byl žalobkyni přiznán invalidní důchod pro invaliditu I. stupně ode dne 5. 12. 2018.
2. Žalobkyně v žalobě uvedla, že posuzující orgán žalované nevzal v úvahu veškerá její

Shodu s prvopisem potvrzuje

zdravotní omezení, což vedlo k nesprávnému zjištění skutkového stavu a tím k chybnému rozhodnutí ve věci, rovněž nesouhlasí se závěrem, že rozhodující příčinou poklesu její pracovní schopnosti je psychická porucha. Dne 27. 9. 2016 utrpěla pracovní úraz kolene, při kterém došlo k poranění kolenních vazů, a musela být operována. Léčba byla dlouhodobá a komplikovaná, neustále trpěla silnými bolestmi a až po řadě vyšetření jí byl diagnostikován Sudeckův syndrom, tedy neurologické onemocnění vyznačující se silnými bolestmi, který jí komplikuje léčbu kolene. Kvůli silným bolestem musí užívat opiáty, které však mají výrazné vedlejší účinky a utlumují ji. Chodí o dvou francouzských holích, každý krok je spojen s velkou bolestí a námahou. Nevydrží delší dobu stát ani sedět. V posledních dvou měsících také trpí na silné křeče v levé ruce. Je odkázána na pomoc své dcery, není schopna zvládat většinu běžných činností v domácnosti. Je pravdou, že trpí depresemi, bere antidepresiva, ale dle jejího názoru se nejedná o hlavní příčinu poklesu její pracovní schopnosti, do roku 2016 těmito problémy nikdy netrpěla. Žalobkyně je vyučena jako strojní dělník a vzhledem k jejím zdravotním omezením je vyloučené, aby se k této profesi vrátila. Možnosti jejího pracovního uplatnění v jiných oborech jsou rovněž velmi omezené.

3. Žalovaná ve svém vyjádření uvedla, že nejspíše nebyla splněna stěžejní podmínka řízení spočívající ve včasnosti návrhu, když písemné vyhotovení napadeného rozhodnutí bylo žalobkyni doručeno dne 31. 5. 2019 a dvouměsíční lhůta k podání žaloby tak uplynula dne 31. 7. 2019. Na stejnopisu žaloby, který žalovaná obdržela je však z razítka podatelny zjevné datum 15. 8. 2019.
4. V reakci na vyjádření žalované žalobkyně uvedla, že má za to, že byla žaloba podána včas. Svůj návrh posílala v průběhu července, tedy před uplynutím zákonné lhůty, avšak s ohledem na chybějící podpis byla vyzvána k opravě, což v soudem stanovené lhůtě učinila.
5. Krajský soud k námitce žalované uzavírá, že žaloba byla podána včas, když napadené rozhodnutí bylo žalobkyni doručeno dne 31. 5. 2019 a žaloba proti tomuto rozhodnutí byla doručena soudu dne 15. 7. 2019. S ohledem na absenci podpisu žalobkyně na žalobě ji soud vyzval k odstranění vad, což žalobkyně ve stanovené lhůtě učinila, a to dne 15. 8. 2019.
6. Poté co soud zjistil, že žalobní návrh je věcně projednatelný, přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s ustanovením § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu v době rozhodování žalované, tedy ke dni 21. 5. 2019 (ust. § 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
7. Z připojeného posudkového spisu žalobkyně krajský soud zjistil, že se žalobkyně v roce 1989 vyučila v oboru strojírenská výroba, pracovala v této profesi, dále pracovala jako pokojská, servírka a dělnice. Jejím posledním zaměstnavatelem byla v roce 2016 společnost Comac Jobs s.r.o., kde pracovala jako operátorka. Nyní nepracuje. Prvostupňové rozhodnutí žalované bylo založeno na posudku lékařky OSSZ Nový Jičín ze dne 23. 11. 2018, která jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu shledala protrahovanou úzkostně depresivní reakci u histriónsky akcentované osobnosti, panickou poruchu, včetně dvou epileptiformních záchvatů a latentní tetanie. Toto onemocnění bylo posudkovou lékařkou hodnoceno jako funkční postižení středně těžké, kdy z toho důvodu a s přihlédnutím k profesi žalobkyně hodnotila míru poklesu pracovní

schopnosti žalobkyně na horní hranici, tedy 35 %. Vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu, tedy chronické bolesti levého kolene (pooperační algoneurodystrofie) a bolestivého páteřního syndromu se tato hodnota dle § 3 odst. 1 vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity zvyšuje o 10%, celkově činí 45 %. Zmíněné postižení zařadila pod kapitolu V. položku 5 písm. c) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. (dále jen „příloha k vyhlášce“).

8. Po podání námitek proti prvostupňovému rozhodnutí žalované vypracovala lékařka ČSSZ pro potřeby napadeného rozhodnutí dne 14. 5. 2019 nový posudek, ve kterém byl svrchu řečený závěr o formě a druhu žalobkynina onemocnění potvrzen. Na základě tohoto posudkového závěru rozhodla žalovaná napadeným rozhodnutím tak, že námitky žalobkyně zamítla a prvostupňové rozhodnutí potvrdila.
9. Pro potřeby svého rozhodnutí nechal zdejší soud vypracovat posudek Posudkovou komisí MPSV ČR v Ostravě. Dle posudku posudkové komise MPSV ČR v Ostravě ze dne 10. 12. 2019 byla rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti k datu vydání napadeného rozhodnutí zdravotní postižení uvedení v kapitole V. položce 5 písm. c) přílohy k vyhlášce. Konkrétně se jednalo o smíšenou úzkostně depresivní poruchu reaktivní – na traumatickou událost, tedy v její souvislosti, přičemž stav je v trvalém léčení, kdy jde o formu protrahovanou, recidivující s panickou poruchou. Míru poklesu pracovní schopnosti žalobkyně stanovila posudková komise v horní hranici 35 % s ohledem na náročnost povolání a tato hranice byla navýšena pro další chorobné stavy o 10 % na celkových 45 %. Posudková komise nehodnotila jako rozhodující příčinu pooperační algoneurodystrofii v oblasti kolenního kloubu (Sudeckův syndrom), jelikož není popsáno potřebné závažné omezení hybnosti kolenního kloubu, eventuálně dvou kloubů a procentuální hodnota poklesu pracovní schopnosti by rozhodně nedosahovala výše.
10. Rozhodnutí správního orgánu o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Podle § 8 odst. 9 zákona o OPZS zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely námitkového řízení posuzuje ČSSZ, a podle § 4 odst. 2 zákona o OPSZ, pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění je posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí; za tím účelem Ministerstvo práce a sociálních věcí zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu dotčených rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudků, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise MPSV soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá pak v tom, aby se posudková komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a aby své posudkové závěry náležitě odůvodnila. Jelikož žalovaná rozhoduje o nároku na invalidní důchod, příp. o změně tohoto nároku či jeho odnětí v dvouinstančním řízení, jsou zejména na její rozhodnutí v námitkovém řízení kladeny nároky na jasnost, srozumitelnost a úplnost odůvodnění (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne ze dne 7. 9. 2011, č. j. 6 Ads 99/2011 - 43).
11. Náležitosti posudku upravuje v ustanovení § 7 vyhláška č. 359/2009 Sb. Posudek o

invaliditě musí obsahovat mimo formálních náležitostí rovněž 1) účel posouzení, 2) datum posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, 3) výčet rozhodujících podkladů o zdravotním stavu pojištěnce, z nichž orgán sociálního zabezpečení vycházel při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, 4) skutková zjištění, ke kterým orgán sociálního zabezpečení dospěl při posuzování zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, 5) výsledek posouzení zdravotního stavu a míru poklesu pracovní schopnosti se stanovením, zda se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, 6) procentní míru poklesu pracovní schopnosti, 7) stupeň invalidity, 8) den vzniku invalidity, resp. den změny stupně invalidity nebo den zániku invalidity, 9) odůvodnění výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti a 10) tzv. pracovní rekomandaci (to pouze, jde-li o invaliditu prvního či druhého stupně), tedy doporučení stran vhodného druhu práce, kterou je pojištěnec schopen při svém zdravotním postižení vykonávat (srov. k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 6. 2012, č. j. 4 Ads 19/2012 - 18).

12. V posuzované věci si krajský soud vyžádal shora rozebraný posudek. Z jeho obsahu vyplývá, že posudková komise jednala a rozhodovala v řádném složení, posudek má všechny shora uvedené náležitosti a splňuje podmínku úplnosti a přesvědčivosti, tato posudková komise se vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi a své posudkové závěry náležitě a srozumitelně odůvodnila a posudek nevzbuzuje žádné pochyby.
13. Podle § 39 odst. 1 z. d. p. *[p]ojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*
14. Podle § 39 odst. 2 písm. a) z. d. p. *[j]estliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně.*
15. Vycházejí tedy z výše řečeného posudku, který je dle názoru soudu plně způsobilý k důkazu žalobkynina zdravotního stavu ke dni napadeného rozhodnutí, dospěl soud k závěru, že žalobkyně byla k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní v prvním stupni podle ustanovení § 39 odst. 2 písm. a) z. d. p. Závěry posudkové komise se zcela shodují se závěry posudkové lékařky OSSZ a posudkové lékařky žalované a posudková komise se důkladně vypořádala se všemi skutečnostmi, které by snad byly s to tyto závěry zpochybnit. Nadto posudková komise jasně vysvětlila, z jakých důvodů určila jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého stavu smíšenou úzkostně depresivní reaktivní poruchu, přestože byl žalobkyni diagnostikován Sudeckův syndrom, když s ohledem na hybnost levého kolene by pokles pracovní schopnosti rozhodně nedosahoval vyšší procentuální hodnoty. Za tohoto stavu pak dospěl soud k závěru, že žalovaná napadeným rozhodnutím správně potvrdila své rozhodnutí ze dne 8. 2. 2019, kterým přiznala žalobkyni invalidní důchod pro invaliditu I. stupně. Žaloba tak není důvodná a krajský soud ji proto v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
16. Soud závěrem považuje za vhodné výslovně upozornit na skutečnost, že při změně zdravotního stavu je možné žádat o změnu výše invalidního důchodu. Invalidní důchodce pak bude za tím účelem opětovně přezkoumán stran míry poklesu pracovní schopnosti.
17. V řízení byla plně procesně úspěšná žalovaná, které však v souladu s ustanovením § 60 odst. 2 s. ř. s. právo na náhradu nákladů řízení nevzniklo; procesně neúspěšná žalobkyně právo na náhradu nákladů řízení nemá.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 8. ledna 2020

JUDr. Zora Šmolková
samosoudkyně